

Μια
λυπημένη
ζέβρα

Η Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής, της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, καθώς και του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών και έχει μετακταυτευτεί στο Μαράσλειο Διδασκαλείο. Εργάζεται στη δημόσια εκπαίδευση, αρθρογραφεί σε παιδαγωγικά περιοδικά, είναι ενεργό μέλος της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς

και έχει εκδώσει πολλά βιβλία για παιδιά και μέλετες λαογραφικού περιεχομένου. Έχει ενταχθεί στο Μητρώο Επιμορφωτών του Προγράμματος «Καινοτόμες Δράσεις Ενίσχυσης της Φιλιαναγνωσίας των Μαθητών» και έχει αναλάβει επιμορφωτικό έργο σε ημερίδες επιμόρφωσης εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

www.facebook.com/tsoroni

Μια Λυπημένη ζέβρα

Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη

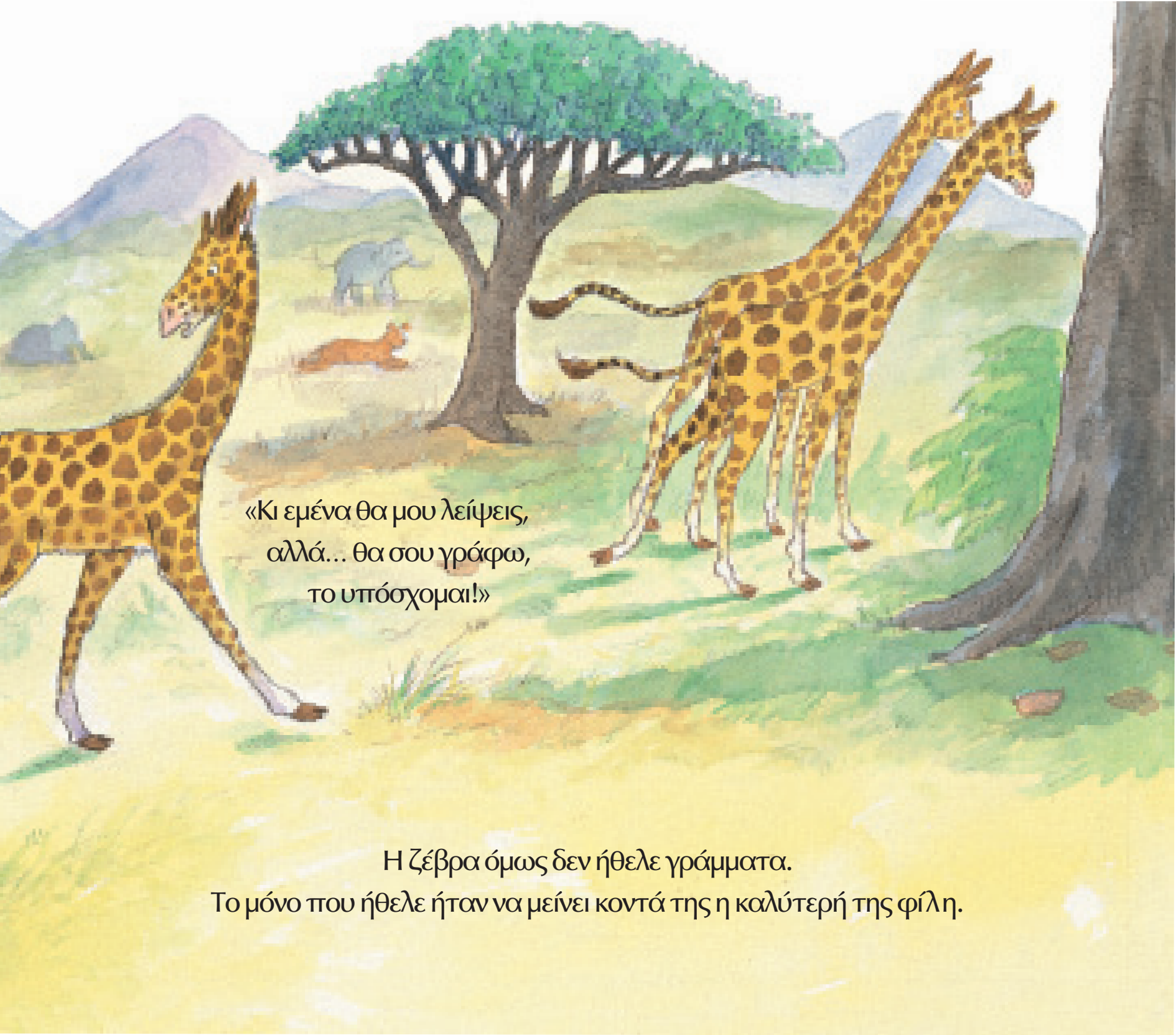

 Σαβάλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ζέβρα ήταν πολύ, μα πάρα πολύ λυπημένη.
Η καμηλοπάρδαλη, η καλύτερή της φίλη, μετακόμιζε
με την οικογένειά της στην άλλη πλευρά της ζούγκλας.
Δε θα μπορούσαν πια να παίζουνε μαζί.

«Θα μου λείψεις»
είπε η ζέβρα.

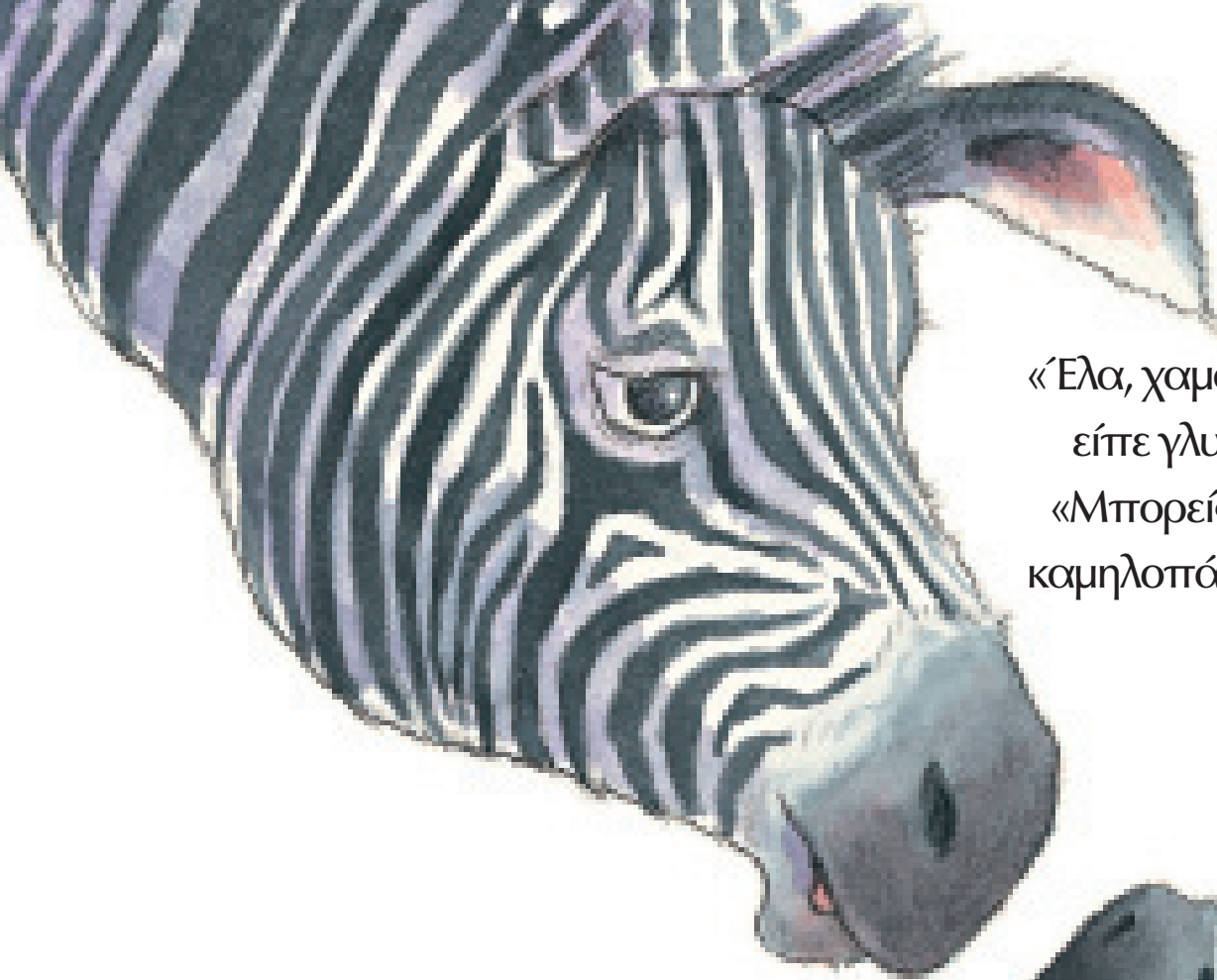

«Κι εμένα θα μου λείψεις,
αλλά... θα σου γράφω,
το υπόσχομαι!»

Η ζέβρα όμως δεν ήθελε γράμματα.
Το μόνο που ήθελε ήταν να μείνει κοντά της η καλύτερή της φίλη.

Όταν η καμηλοπάρδαλη έφυγε, η ζέβρα άρχισε
να κλαίει με λυγμούς.

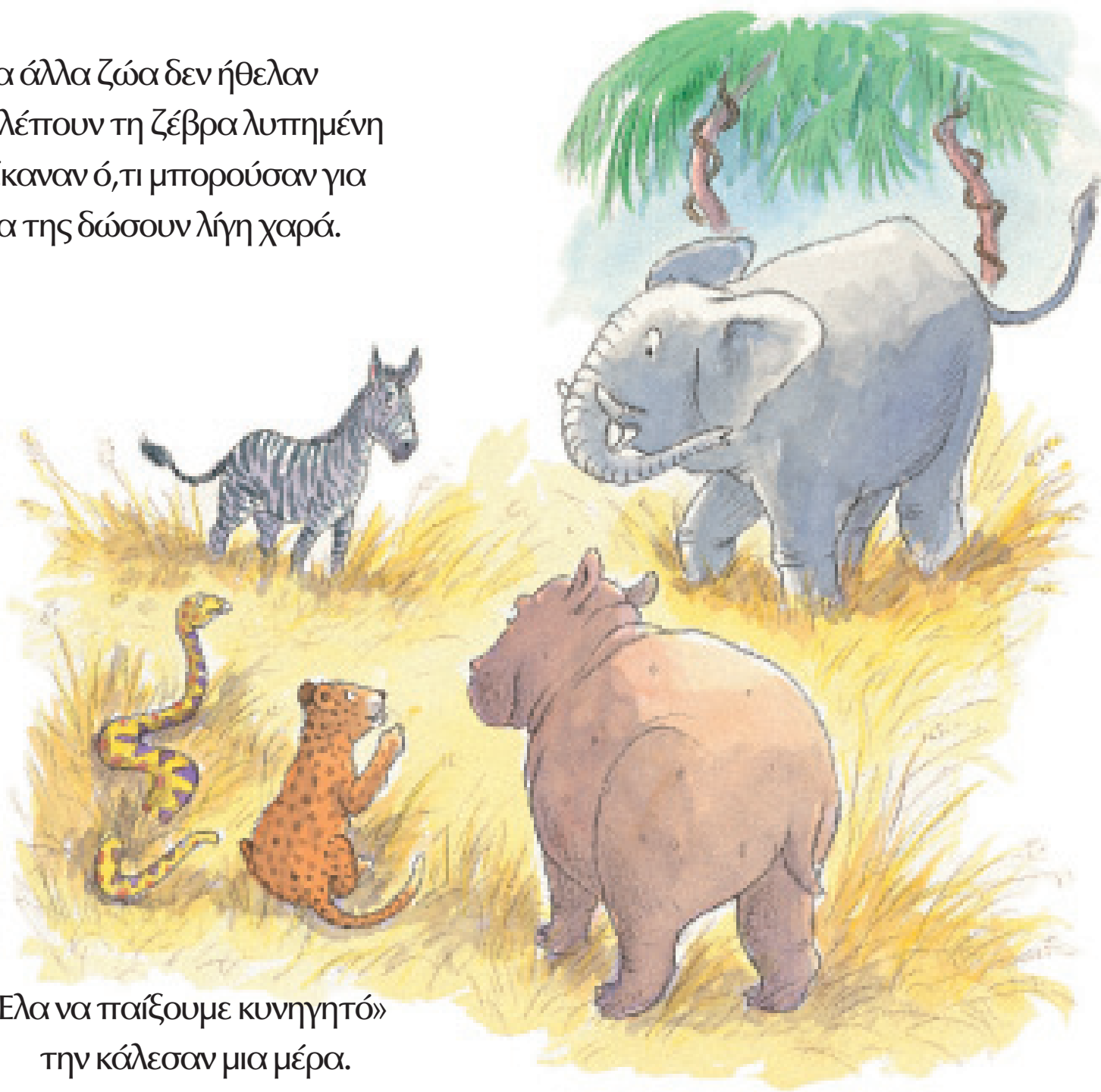
«Έλα, χαμογέλασε λιγάκι» της
είπε γλυκά ο μπαμπάς της.
«Μπορείς να επισκεφτείς την
καμηλοπάρδαλη όποτε θέλεις».

«Ναι, αλλά αν η καμηλοπάρδαλη
κάνει καινούριους φίλους και με ξεχάσει;»

Η ζέβρα στενοχωριόταν πολύ στη σκέψη αυτή.

Τα άλλα ζώα δεν ήθελαν
να βλέπουν τη ζέβρα λυπημένη
κι έκαναν ό,τι μπορούσαν για
να της δώσουν λίγη χαρά.

«Έλα να παίξουμε κυνηγητό»
την κάλεσαν μια μέρα.

Η ζέβρα μπήκε
στο παιχνίδι.
Προσπάθησε
να διασκεδάσει...

... όμως η σκέψη της
ήταν πάντα
στη φίλη της.

«Στην καμηλοπάρδαλη άρεσε
πολύ το κυνηγητό» είπε.
«Μακάρι να ήταν εδώ».

«Να δούμε τώρα ποιος θα πιάσει
τα περισσότερα μούρα!» φώναξε
η μαϊμουδίτσα πάνω από το δέντρο.

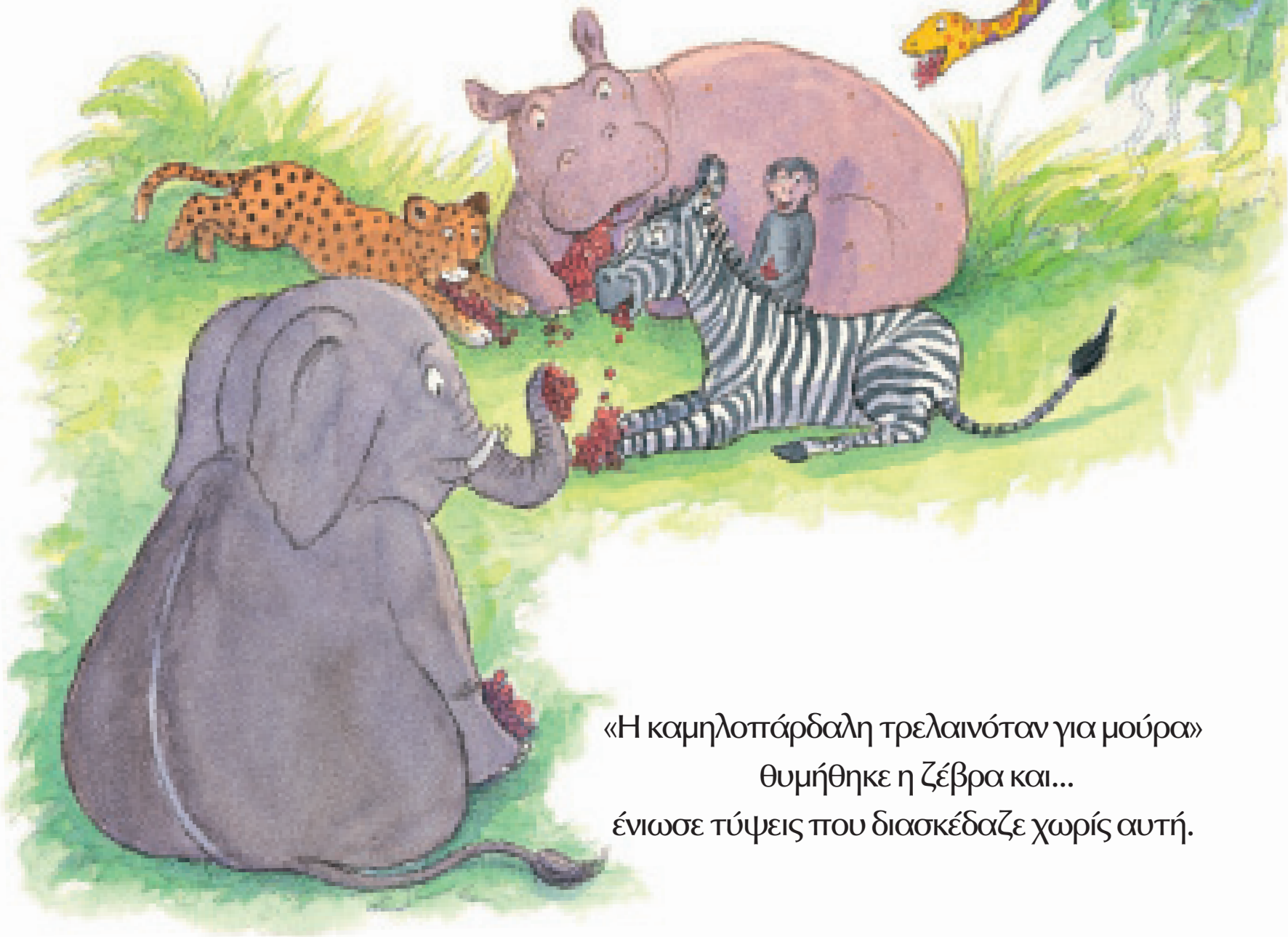
Τα ζώα δυσκολεύονταν.

Η ζέβρα όμως μπόρεσε να «πιάσει»
μερικά με... την πλάτη της!

Τα ζώα ζητωκραύγαν
«Έξυπνο, ζέβρα!
Μπράβο!»

Η ζέβρα αισθάνθηκε λίγο καλύτερα.

Μετά το παιχνίδι η παρέα μοιράστηκε τα μούρα.
Ήταν ώριμα και ζουμερά.

«Η καμηλοπάρδαλη τρελαινόταν για μούρα»
θυμήθηκε η ζέβρα και...
ένιωσε τύψεις που διασκέδαζε χωρίς αυτή.

«Ελάτε να παίξουμε κρυφό»
πέταξε ύστερα το φίδι την ιδέα.

Ήρθε και η σειρά της ζέβρας
να μετρήσει και να ψάξει
μετά να βρει τους φίλους της.

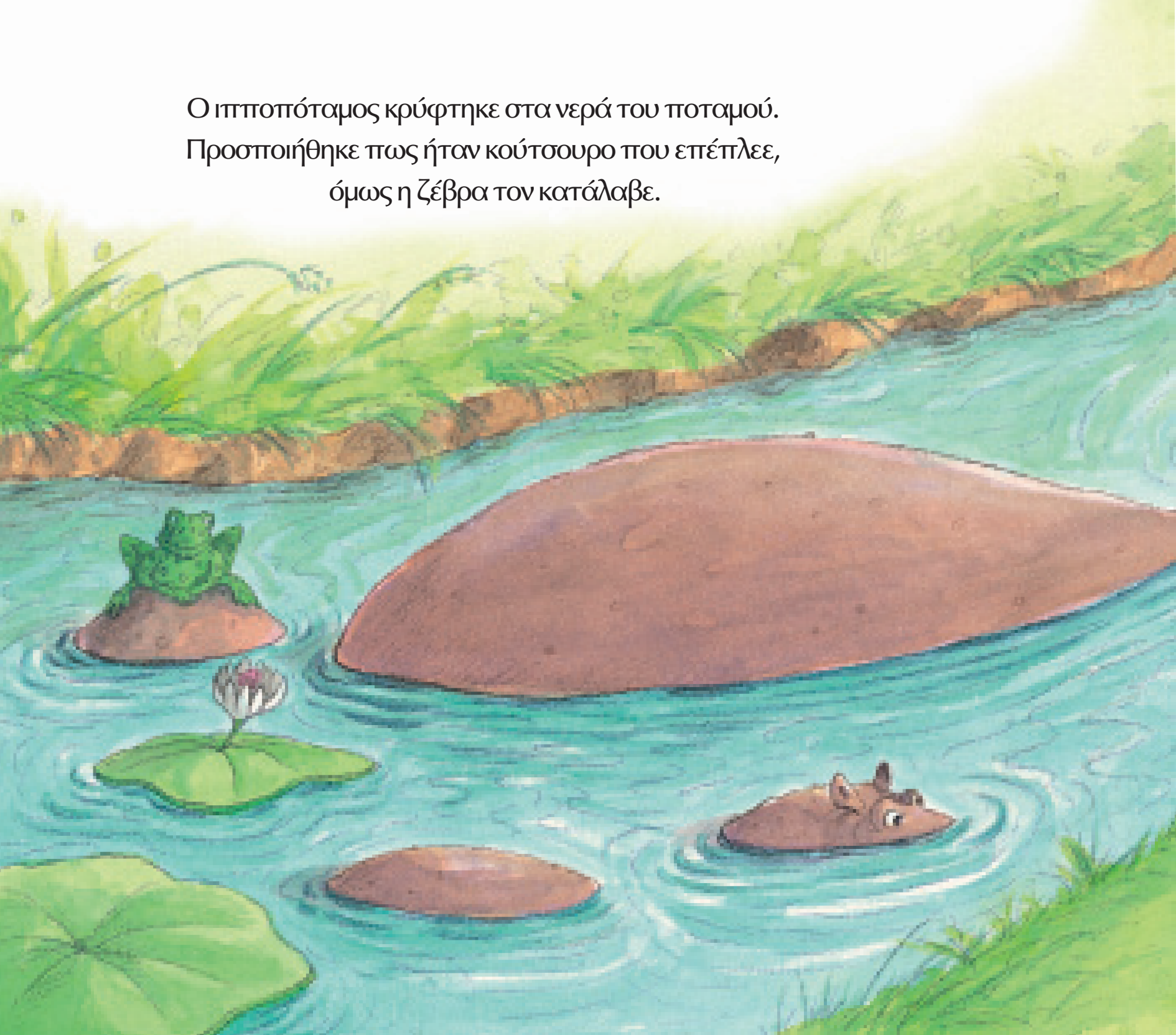

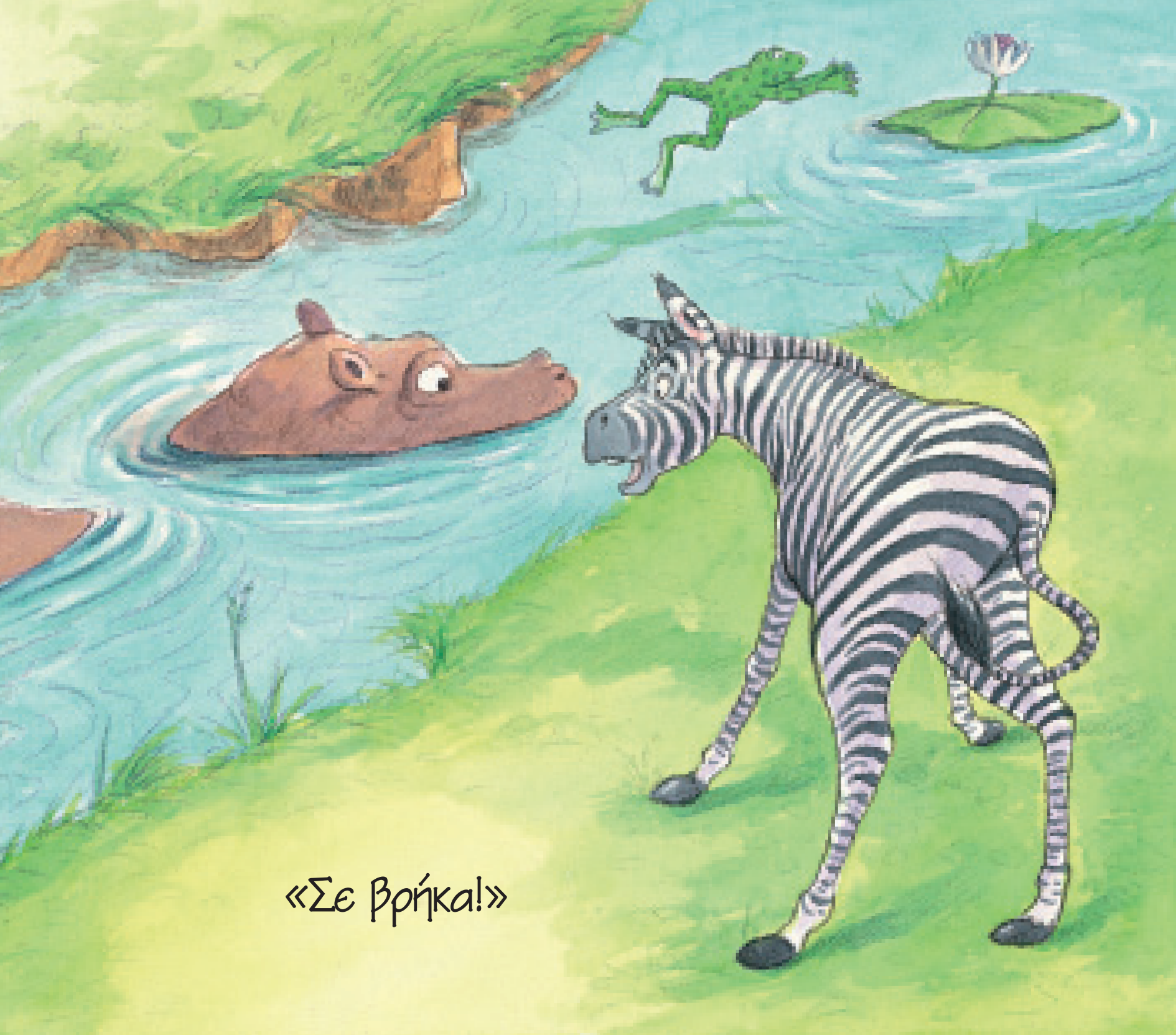

Το ελεφαντάκι το είδε αμέσως!

«Σε βρήκα!»

Ο ιπποπόταμος κρύφτηκε στα νερά του ποταμού.
Προσποιήθηκε πως ήταν κούτσουρο που επέπλεε,
όμως η ζέβρα τον κατάλαβε.

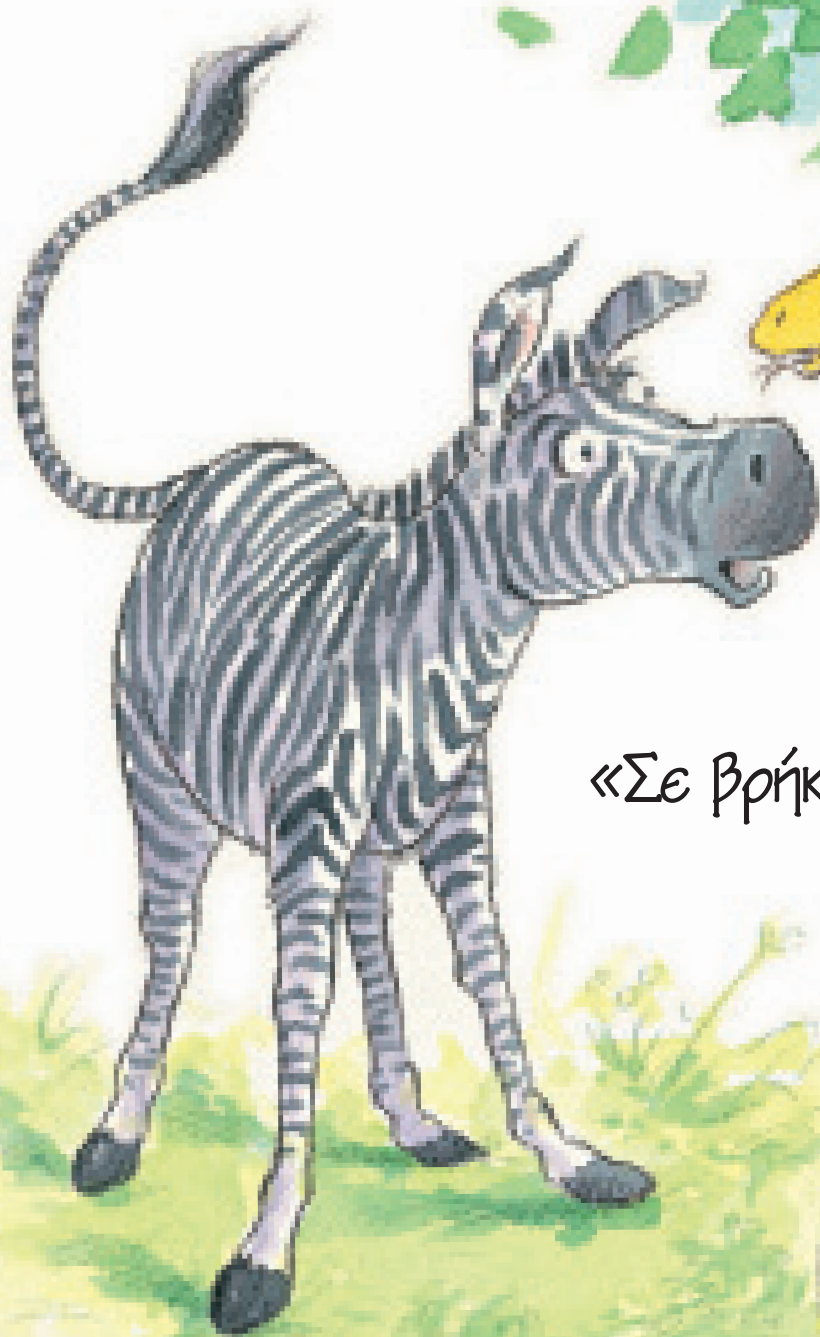

«Σε βρήκα!»

Το φίδι σκέφτηκε μια τέλεια κρυψώνα.
Η ζέβρα δυσκολεύτηκε να το βρει.

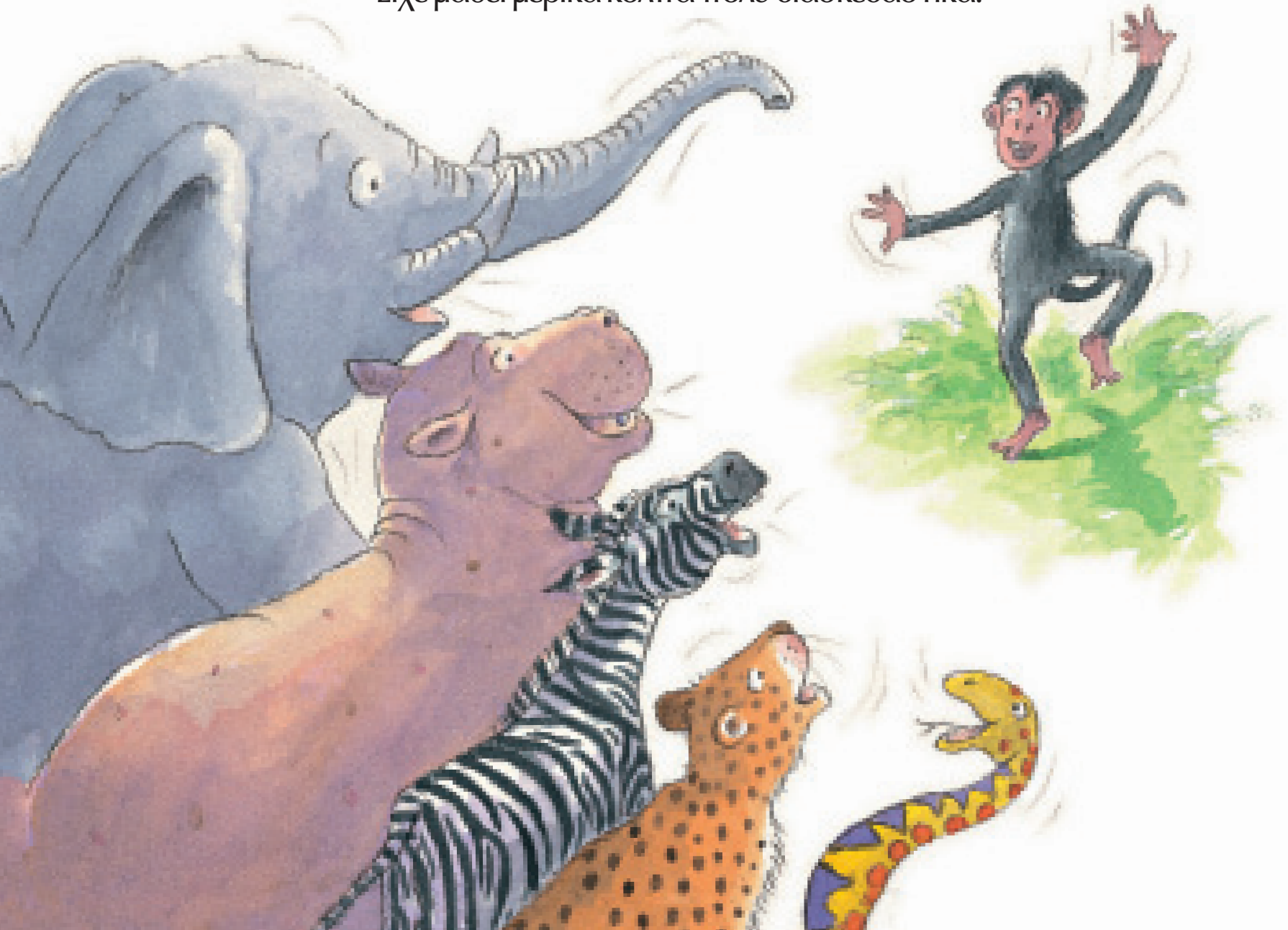
Ύστερα όμως παρατήρησε πως
ο κορμός του δέντρου φαινόταν
πιο χοντρός από το κανονικό.

«Σε βρήκα!»

Όταν η ζέβρα τούς ξετρύπωσε όλους,
η μαϊμουδίτσα άρχισε τα αστεία.

Είχε μάθει μερικά κόλττα πολύ διασκεδαστικά.

Η ζέβρα ξεκαρδίστηκε στα γέλια.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή έφτασε
ο μπαμπάς της ζέβρας.

«Ήρθε ένα γράμμα για σένα»
της είπε με πλατύ χαμόγελο.
«Μπορείς να μαντέψεις από ποιον είναι;»

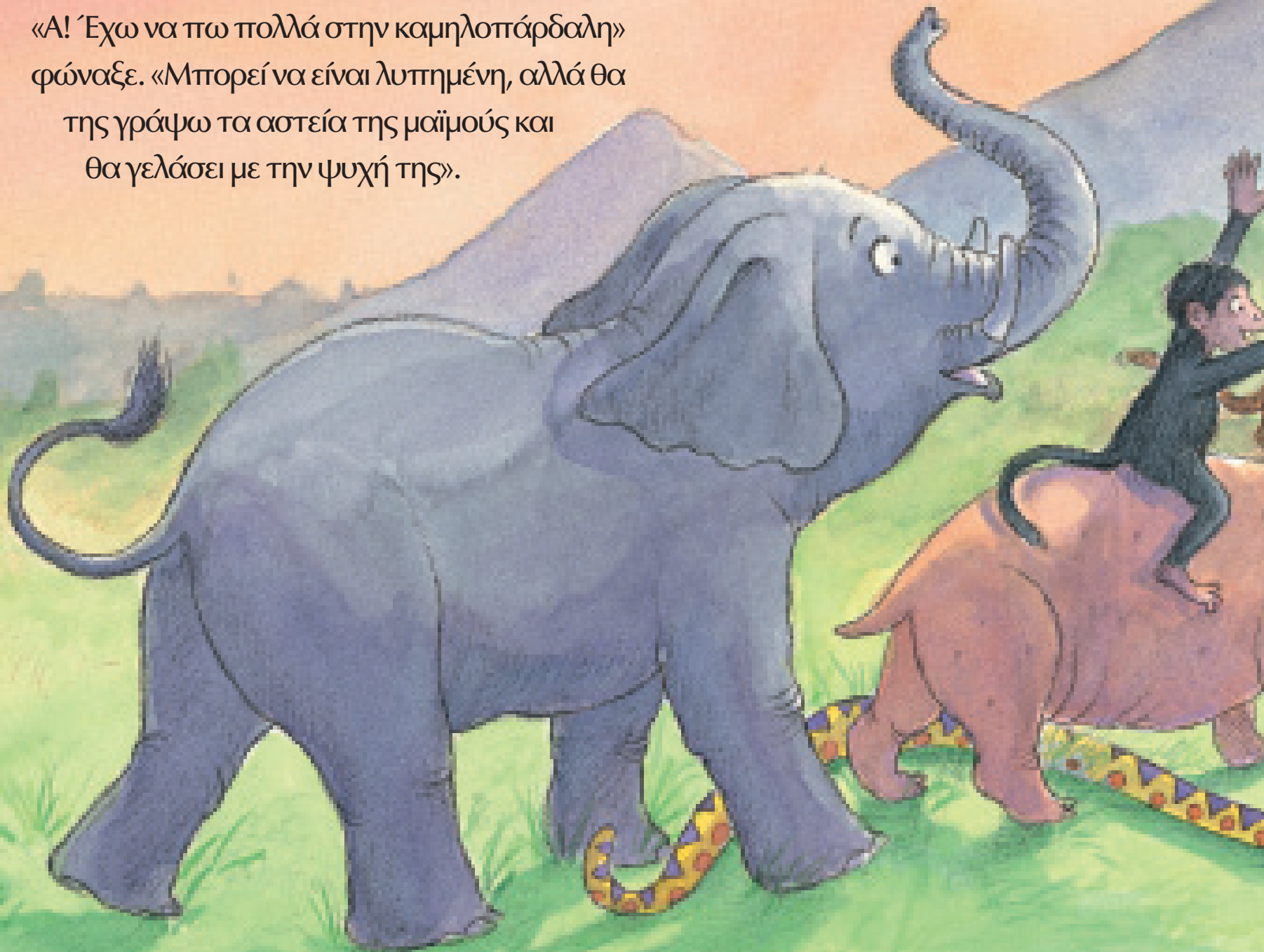
Το γράμμα ήταν γραμμένο
πάνω σε ένα μεγάλο φύλλο.

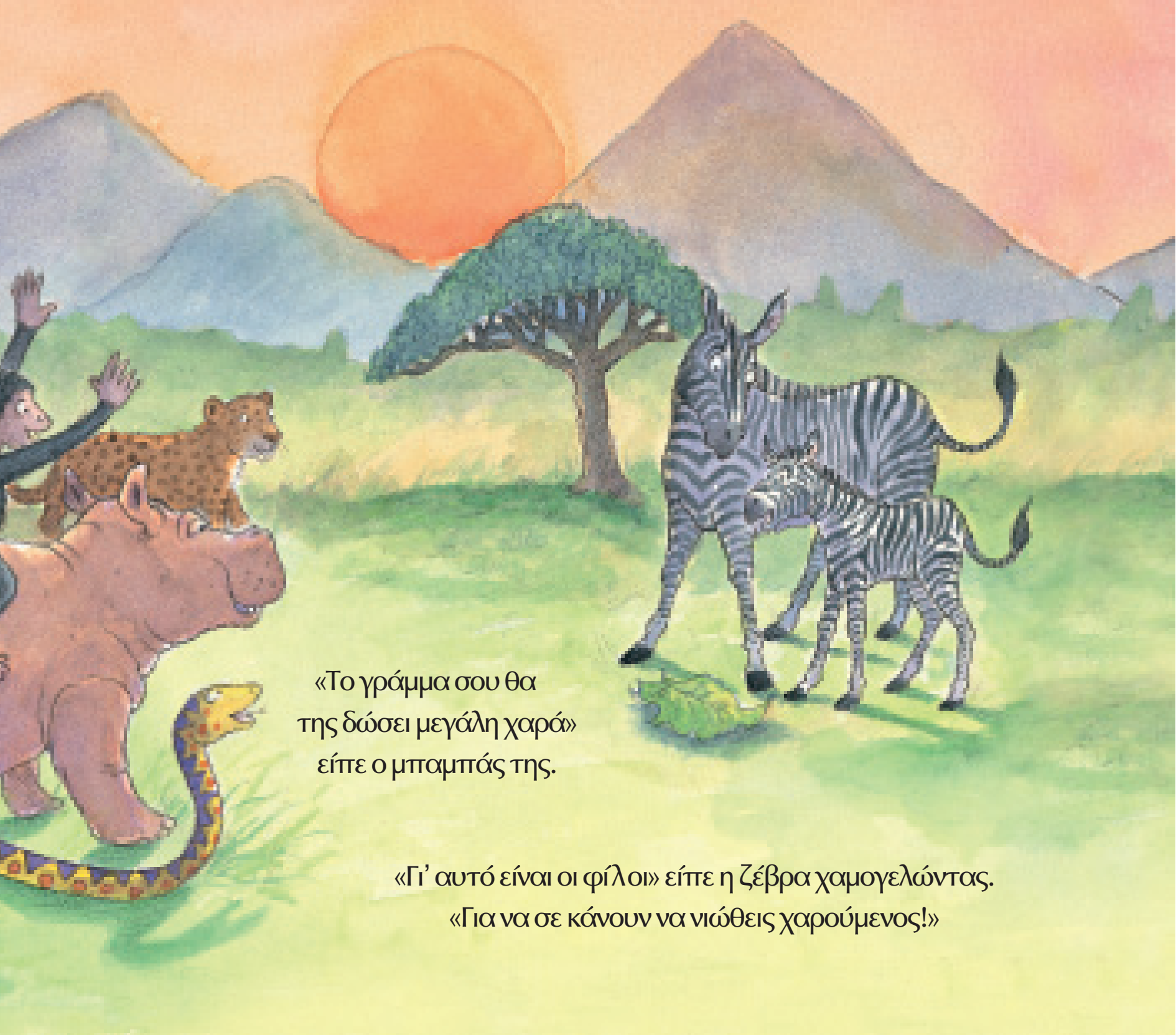
Αγαπημένη μου Ζέβρα,
Τακτοποιηθήκαμε στο
καινούριο μας σπίτι.
Είναι όμορφο, αλλά εσύ και
οι φίλοι μας μου λείπετε πολύ.
Οι καινούριοι γείτονες, δε λέω,
είναι φιλικοί και ευγενικοί μαζί μου.
Στενοχωριέμαι όμως μακριά σας.
Γράψε μου σύντομα,
σε παρακαλώ!
Φιλιά σε όλους!
Με πολλή αγάπη,
Καμηλοπάρδαλη

Η ζέβρα κοίταξε τους φίλους της.

«Α! Έχω να πω πολλά στην καμηλοπάρδαλη»
φώναξε. «Μπορεί να είναι λυπημένη, αλλά θα
της γράψω τα αστεία της μαϊμούς και
θα γελάσει με την ψυχή της».

«Το γράμμα σου θα
της δώσει μεγάλη χαρά»
είπε ο μπαμπάς της.

«Γι' αυτό είναι οι φίλοι» είπε η ζέβρα χαμογελώντας.
«Για να σε κάνουν να νιώθεις χαρούμενος!»

Προτάσεις για γονείς και εκπαιδευτικούς

- Δείτε το εξώφυλλο του βιβλίου μαζί με τα παιδιά και ρωτήστε αν ξέρουν πώς ονομάζεται το ζώο της εικόνας, πού ζει και ποια είναι τα χαρακτηριστικά του.
- Διαβάστε τον τίτλο. Τι είναι η λύπη; Πώς καταλαβαίνουν ότι η ζέβρα ήταν λυπημένη; Τα ίδια τα παιδιά έχουν νιώσει αυτό το συναίσθημα; Κάτω από ποιες συνθήκες; Γιατί άραγε η ηρωίδα είναι εδώ λυπημένη; Παροτρύνετέ τα να μαντέψουν την υπόθεση (μπορείτε να τους δείξετε και τις εσωτερικές εικόνες για να τα διευκολύνετε περισσότερο).
- Διαβάστε το κείμενο και, όταν φτάσετε στο σημείο που λέει: «Εκείνη ακριβώς τη στιγμή έφτασε ο μπαμπάς της ζέβρας», σταματήστε. Πώς νομίζουν ότι συνεχίζεται η ιστορία;
- Αφού τελειώσετε την ανάγνωση, ρωτήστε: Ποιοι είναι οι βασικοί ήρωες; Ποιοι άλλοι εμφανίζονται; Πού ζουν όλα αυτά τα ζώα; Τι έγινε μια μέρα; Πώς καταλαβαίνουν το ρήμα «μετακομίζω»; Για ποιους λόγους μετακομίζουν οι άνθρωποι; Για ποιους λόγους φαντάζονται πως μετακόμιζε η οικογένεια της καμηλοπάρδαλης;
- Η ζέβρα λυπόταν που θα έχανε την καλύτερή της φίλη. Με ποιους τρόπους προσπάθησαν τα ζώα να αλλάξουν το συναίσθημα της φίλης τους και μπόρεσαν τελικά να την «περάσουν» από τη λύπη στη χαρά; (έπαιξαν κυνηγητό/η ζέβρα διασκεδάσε, συναγωνίστηκαν ποιος θα πιάσει τα περισσότερα μούρα/η ζέβρα έμαθε κάτι καινούριο, η παρέα μοιράστηκε τους καρπούς/η ζέβρα ένωσε τη θαλπωρή της συντροφιάς, έπαιξαν κρυφτό/η ζέβρα κατάφερε να τους ανακαλύψει όλους και να νιώσει αυτοπεποίθηση, η μαϊμού είπτε αστεία/η ζέβρα γέλασε με την ψυχή της). Τα παιδιά

- μπορούν να σκεφτούν κάτι άλλο που θα βοηθούσε τη ζέβρα να νιώσει χαρούμενη;
- Πώς νομίζουν ότι αισθάνθηκε η ζέβρα όταν διάβασε το γράμμα της καμηλοπάρδαλης; Γιατί; (αν δεν το αναφέρουν τα παιδιά, επισημάνετε ότι ο φόβος μήπως η φίλη της την είχε ξεχάσει δεν επαληθεύτηκε και αυτό της έδωσε ακόμη μεγαλύτερη χαρά).
 - Τι σκέφτηκε η ζέβρα για να κάνει την καμηλοπάρδαλη να νιώσει καλύτερα; Τονίστε στο σημείο αυτό πως η ζέβρα, έχοντας δεχτεί ανάλογη «βοήθεια» από τους φίλους της και έχοντας αισθανθεί και αναγνωρίσει το πόσο άλλαξε τη διάθεση και τα συναισθήματά της η δική τους συμπαράσταση, αποφασίζει να εφαρμόσει τον ίδιο τρόπο υποστήριξης και για την καμηλοπάρδαλη, που βρίσκεται σε ανάλογη με τη δική της προηγούμενη θέση.
 - Παροτρύνετε τα παιδιά να εκφράσουν τι τα χαροποιεί και τι τα κάνει να λυπούνται. Συζητήστε τρόπους με τους οποίους θα μπορούσαν να ξεπεράσουν δυσάρεστα συναισθήματα, όπως η λύπη (να δοκιμάσουν διασκεδαστικές δραστηριότητες, λόγου χάρι, να μοιραστούν συναισθήματα με τους φίλους τους, να βοηθήσουν αυτούς σε κάτι που δεν τα καταφέρνουν, να αποφύγουν αρνητικές σκέψεις κ.λπ.).
 - Βοηθήστε τα να μπουν στο «πετσί» και της άλλης ηρωίδας, της καμηλοπάρδαλης. Εκείνη πώς άραγε αισθανόταν όταν μετακόμιζε; (λύπη για τον αποχωρισμό, φόβο για το νέο περιβάλλον όπου πήγαινε κ.λπ.).
 - Βάλτε τα παιδιά στη διαδικασία να φαντα-

στούν μια συνάντηση καμηλοπάρδαλης και ζέβρας μετά από καιρό. Τι θα είχαν να πουν μεταξύ τους και με τους φίλους τους;

- Στο τέλος της ιστορίας η ζέβρα λέει: «Γι' αυτό είναι οι φίλοι. Για να σε κάνουν να νιώθεις χαρούμενος!». Πώς εννοούν τα ίδια τα παιδιά τη φιλία;

Πώς θα συμπλήρωναν τη φράση «Ένας καλός φίλος...» (με αγαπάει, με βοηθάει, μου συμπαραστέκεται, παίζει μαζί μου, με κάνει χαρούμενο κ.λπ.).

- Παίξτε παζλ: Φωτοτυπήστε και πλαστικοποιήστε μια σελίδα του βιβλίου τόσες φορές όσες και οι ομάδες στις οποίες έχετε χωρίσει τα παιδιά. Κόψτε την κάθε πλαστικοποιημένη σελίδα σε μικρότερα κομμάτια και δώστε να συνθέσουν τη συγκεκριμένη εικόνα.
- Χωρίστε στη μέση μια σελίδα A4 και προτείνετε στα παιδιά να ζωγραφίσουν τον εαυτό τους χαρούμενο αριστερά και λυπημένο δεξιά. Ποια ζωγραφιά τους αρέσει περισσότερο; Βοηθήστε τα επίσης να κατασκευάσουν, αν θέλουν, σελιδοδείκτες με τους ήρωες της ιστορίας, τους οποίους θα πλαστικοποιήσετε για μεγαλύτερη διάρκεια ζωής.